

KRALLARIN YÜRÜYÜŞÜ

FELSEFE YÜZÜĞÜ 2. KİTAP

MORGAN RICE



Felsefe Yüzüğü

Morgan Rice

Kralların Yürüyüşü

«Lukeman Literary Management Ltd»

Rice M.

Kralların Yürüyüşü / M. Rice — «Lukeman Literary Management Ltd», — (Felsefe Yüzüğü)

FELSEFE YÜZÜĞÜ ani bir ba?ar? için her ?eye sahip: entrika, kar?? entrika, gizem, yi?it ?övalyeler, k?r?k kalpler ile dolu çiçekli a?klar, aldatma ve ihanet. Sizi saatlerce e?lendirecek ve her ya?taki okuyucuyu memnun edecek. Tüm fantezi okurlar?n?n kütüphanesinde bulunmas?n? tavsiye etti?imiz bir kitap. --Books and Movie Reviews, Roberto Mattos. KRALLARIN YÜRÜYÜ?Ü bizi, Thorun insanl??a yapt??? destans? yolculu?unda bir ad?m daha ileri götürüyor. Bir sava? ç? olmaya giden yolda, kim oldu?u, hangi güçlere sahip oldu?u konusunda daha çok ?eyi fark etmeye ba?lıyor. Zindandan kaç???n?n ard?ndan Thor, Kral MaGile yap?lan ba?ka bir suikast giri?imini ö?renip deh?ete dü?üyor. Kral öldü?ünde krall?k bir çalkant?ya dü?üyor. Taht için herkes rekabet ederken, Kral?n Meclisi aile dramlar?, güç mücadeleleri, ihtiraslar, k?skançlıklar, ?iddet ve ihanetle her zamankinden daha da me?gul durumda. Çocuklar aras?ndan bir veliaht seçilmek zorunda. Böylece kadim Hanedan K?l?c? yeni biri taraf?ndan ta??nma ?ans? bulabilir. Fakat bütün bunlar alt üst olabilir: suikast silah? bulundu ve suikastç? n?n bulunmas? yakla??rken ilmik s?k?la??yor. Ayn? anda MacGiller, Yüzük içinden yeni bir sald?r? yapmak üzere olan McCloudlar?n tehdidiyle kar?? kar?? ya kal?yor. Thor, Gwendolynun a?k?n? yeniden kazanmak için sava??yor; fakat zaman yetmeyebilir. E?yas?n? toplamas? ve silah arkada?larla birlikte Yüzer için haz?rlanmas? söylendi; tüm Lejyon üyelerinin hayatta kalmas? gereken yüz zorlu gün. Lejyon, insanl??a öncülük etmek için, Yüzü?ün korumas? olmadan Kanyonu geçmek ve Yabana girmek, Tartuvian Denizinde ejderhalar taraf?ndan gözlendi?i söylenen Sisler Adas?na gitmek zorunda.

© Rice M.
© Lukeman Literary Management Ltd

Содержание

Birinci Bölüm	11
İkinci Bölüm	14
Üçüncü Bölüm	18
Dördüncü bölüm	21
Beşinci Bölüm	24
Altıncı Bölüm	28
Конец ознакомительного фрагмента.	31

Kralların Yürüyüşü

(FELSEFE YÜZÜĞÜ 2. KİTABI)

morgan rice

Morgan Rice Hakkında

Morgan Rice, 11 kitaplık (ve hala devam eden) genç yetişkin serisi VAMPİR GÜNLÜKLERİ; 2 kitaptan oluşan (ve devam eden) kıyamet sonrası gerilim, 1 numaralı çok satan KÖLETÜCCARLARI ÜÇLEMESİ; 13 kitaptan oluşan (ve devam eden), 1 numaralı çok satan destansı FELSEFE YÜZÜĞÜ kitaplarının 1 numaralı çok satan yazarıdır.

Morgan'ın kitapları hem basılı hem de sesli olarak bulunabilir. Tercümesinin yapıldığı diller: Almanca, Fransızca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Japonca, Çince, İsveççe, Hollandaca, Türkçe, Macarca, Çekçe ve Slovakça (daha farklı dillere tercümesi de yapılmakta).

Morgan sizi dinlemeyi çok seviyor, dolayısıyla lütfen www.morganricebooks.com adresini ziyaret edip eposta listesine eklenin, ücretsiz bir kitap kazanın, ücretsiz hediyeler alın, ücretsiz uygulamaları indirin, Facebook ve Twitter ile bağlanın ve irtibatta kalın!

Morgan Rice İçin Yazılan Övgülerden Bazıları

“FELSEFE YÜZÜĞÜ ani bir başarı için her şeye sahip: entrika, karşı entrika, gizem, yiğit şövalyeler, kırık kalpler ile dolu çiçekli aşklar, aldatma ve ihanet. Sizi saatlerce eğlendirecek ve her yaştaki okuyucuyu memnun edecek. Tüm fantezi okurlarının kütüphanesinde bulunmasını tavsiye ettiğimiz bir kitap.”

--Books and Movie Reviews, Roberto Mattos

“Rice daha başlangıçtan sizi hikâyenin içine çok başarılı bir şekilde çekiyor; betimlemelerinde kullandığı kaliteli üslup size adeta ortamın bir resmini çiziyor. Çok güzel yazılmış ve çok hızlı okunuyor.”

--Black Lagoon Reviews (Dönüşüm)

“Genç okurlar için ideal bir hikâye. Morgan Rice enteresan ve baş döndürücü bir şaşırtmacayla iyi iş çıkartmış. Canlandırıcı ve benzersiz... Seri bir kız etrafında odaklanıyor... Sıra dışı bir kız! Okuması kolay fakat oldukça hızlı... Derecelendirme: PG.”

--The Romance Reviews (Dönüşüm)

“Başlangıçtan itibaren ilgimi çekti ve bir daha da bırakmadı... Bu inanılmaz macera daha başlangıcından itibaren çok hızlı ve macera dolu. Bir tek boş an bile bulamayacaksınız.”

--Paranormal Romance Guild (Dönüşüm)

“Aksiyon, romantizm, macera ve belirsizlik dolu bir sıkışma. Bu kitabı elinize alın ve yeniden âşık olun.”

--vampirebooksite.com (Dönüşüm)

“Harika bir hikâye... Gece boyunca elinizden düşürmek istemeyeceğiniz bir kitap. Sonu ise tam bir heyecan seli; o kadar muhteşem ki, daha sonra ne olduğunu öğrenebilmek için hemen ikinci kitabı almak isteyeceksiniz.”

--The Dallas Examiner (Sevilmiş)

“ALACAKARANLIK ve VAMPİR GÜNLÜKLERİ'ne bir rakip ve son sayfasına kadar okumak istemenizi sağlayacak bir kitap! Macera, aşk ve vampirleri seviyorsanız, bu kitap tam size göre!”

--Vampirebooksite.com (Dönüşüm)

“Morgan Rice bir kez daha inanılmaz yetenekli bir hikâye anlatıcı olduğunu kanıtıyor... Bu kitap vampir/fantezi türünün genç fanları da dâhil geniş bir kitleyi çekebilir. Hiç beklenmedik ve sizi şoke edecek bir sonla bitiyor.”

--The Romance Reviews (Sevilmiş)

Morgan Rice Kitapları

FELSEFE YÜZÜĞÜ

KAHRAMANLARIN GÖREVİ (1. KİTAP)

KRALLARIN YÜRÜYÜŞÜ (2. KİTAP)

EJDERHALARIN KADERİ (3. KİTAP)

GURUR AĞLAYIŞI (4. KİTAP)

ŞEREF YEMİNİ (5. KİTAP)

KAHRAMANLIK SALDIRISI (6. KİTAP)

KILIÇ AYINI (7. KİTAP)

SİLAHLARIN TESLİMİ (8. KİTAP)

BÜYÜLÜ GÖKYÜZÜ (9. KİTAP)

KALKAN DENİZİ (10. KİTAP)

ÇELİĞİN HÜKÜMDARLIĞI (11. KİTAP)

ATEŞ ÜLKESİ (12. KİTAP)

KRALİÇELERİN YÖNETİMİ (13. KİTAP)

KÖLETÜCCARLARI ÜÇLEMESİ

ARENA 1: KÖLETÜCCARLARI (1. KİTAP)

ARENA 2 (2. KİTAP)

VAMPİR GÜNLÜKLERİ

DÖNÜŞÜM (1. KİTAP)

SEVİLMİŞ (2. KİTAP)

ALDATILMIŞ (3. KİTAP)

YAZGI (4. KİTAP)

ARZULANMIŞ (5. KİTAP)

NİŞANLI (6. KİTAP)

YEMİNLİ (7. KİTAP)

BULUNMUŞ (8. KİTAP)

CANLANDIRILMIŞ (9. KİTAP)

GÖMÜLMÜŞ (10. KİTAP)

KADER (11. KİTAP)

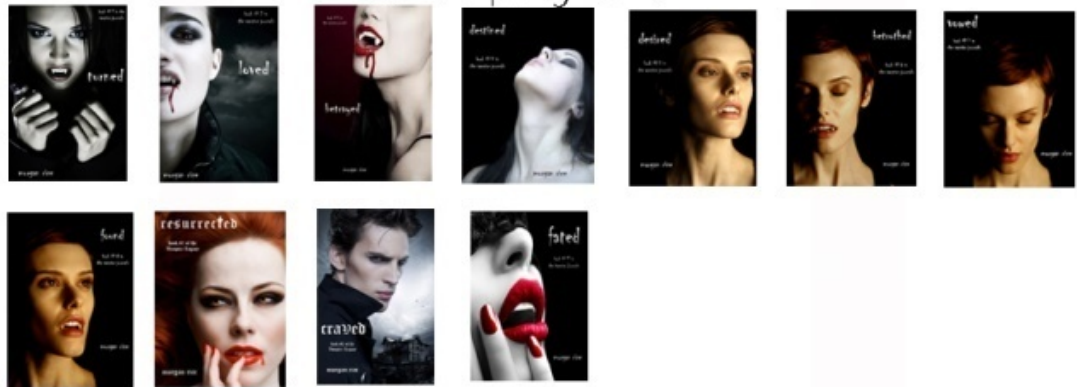
THE SORCERER'S RING



THE SURVIVAL TRILOGY



the vampire journals





FELSEFE YÜZÜĞÜ serisini sesli kitap formatında [Dinleyin!](#)

Bulabileceğiniz Yerler:

[Amazon](#)

[Audible](#)

[iTunes](#)

Morgan Rice © 2012

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının herhangi bir bölümü, 1976 ABD Telif Hakları Kanunu ile izin verilenin dışında, yazarın önceden izni olmaksızın, hiçbir formatta ve hiçbir amaçla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya yayılamaz veya bir veri tabanı veya bilgi kurtarma sisteminde saklanamaz.

Bu eKitap sadece sizin kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu eKitap başkalarına tekrar satılamaz veya verilemez. Eğer bu kitabı paylaşmak istiyorsanız lütfen her birey için birer ek kopya satın alın. Eğer bu kitabı okuyorsanız fakat satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa lütfen satın alan kişiye iade edin ve kendinize bir kopya satın alın. Yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Bu kitap kurgusal bir eserdir. İsimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, mekânlar, olaylar ve durumlar yazarın hayal ürününün eserleridir ve kurgusal amaçla kullanılmıştır. Gerçek hayattaki ölü veya yaşayan herhangi biri ile benzerlik tamamen tesadüfidir.

Telif hakları RazoomGame'e ait Jacket adlı eser, Shutterstock.com lisansı ile kullanılmıştır.

ELF YAYINLARI Yayın No: 8 / Fantastik Dizi: 6 Morgan Rice / Kralların Yürüyüşü Felsefe Yüzüğü Serisi 2. Kitap Orijinal Adı: A march of kings Genel Yayın Yönetmeni: Gürsel Caniklioglu Sayfa Tasarımı: Erdal Bektas Kapak Tasarımı: Erdiñ Savlig Çeviri: Baris Tanyeri Yayın hakları Nurcihan Kesim/ Filiz Karaman Ajansı'ndan alınmıştır. Her hakkı

saklidir, kaynak gösterilerek tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz. Yayıncı Sertifika No: 29697 ISBN 978-605-85371-1-8
1. baskı 2014 Elf Yayınları Baskı ve cilt: İnkılap Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret A.Ş. Çobançesme Mah. Sanayi Cad. Altay Sok. No: 8 34196 Yenibosna / İstanbul Telefon ve Belgegeçer: 0 212 496 11 11 Matbaa Sertifika No: 10614 Elf Yayınları Kordon Boyu Mah. Ankara Cad. 76/5Kartal/ İstanbul. Telefon ve Belgegeçer: 0216 621 10 42 MORGAN RICE Kralların Yürüyüşü Felsefe Yüzüğü Serisi
2. Kitap Çeviri: Baris Tanyeri

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm](#)

[Onbirinci Bölüm](#)

[On İkinci Bölüm](#)

[On Üçüncü Bölüm](#)

[On Dördüncü Bölüm](#)

[On Beşinci Bölüm](#)

[On Altıncı Bölüm](#)

[On Yedinci Bölüm](#)

[On Sekizinci Bölüm](#)

[On Dokuzuncu Bölüm](#)

[Yirminci Bölüm](#)

[Yirmi Birinci Bölüm](#)

[Yirmi İkinci Bölüm](#)

“Su önümde gördüğüm bir hançer mi? Kabzasi da elime doğru çevrilmiş. Gel, yakalayayım seni. Ele geçmiyorsun ama seni hâlâ görüyorum.”

William Shakespeare

--Macbeth

Birinci Bölüm

İçkiyi fazla kaçırdığı için Kral MacGil odasına sendeleyerek girdi. Oda etrafında dönüyor ve basi zonkluyordu. Adını bilmediği yarı çıplak bir kadın koluna girmiş, elini beline sarmış, kıkırdarak onu yatagina götürüyordu. İki hizmetli arkalarından kapıyı kapayıp sessizce uzaklastılar.

MacGil kraliçesinin nerede olduğunu bilmiyordu ve bu gece bu umurunda da değildi. Artık nadiren aynı yatakta yatıyorlardı. Özellikle yemegin uzun sürdüğü festival gecelerinde kraliçe kendi odasına gidiyordu. Kocasinin ne işler karistirdiğini biliyordu ama bu umurunda degilmis gibi davranıyordu. Sonuçta o kraldi ve MacGil krallari hep hakimiyetle hüküm sürerlerdi.

Ama MacGil yataga gitmeye çalışırken basi çok fena döndü ve kadini fırlattı. Artık o havada değildi.

“Beni yalnız bırak!” dedi ve onu kendinden uzaklastirdi.

Kadın donmuş ve cani acimis bir şekilde orada kalakaldi. Kapilar açildi ve hizmetliler içeri girdi. Birer koluna girdiler ve onu disari çıkardılar. Bagirip çağırıyordu ama arkalarından kapıyı kapattıklarında sesi bir süre sonra kesildi.

MacGil yataginın kenarina oturdu ve basini tuttu. Bas agrisini geçirmeye çalışıyordu. İçkinin etkisinin azalacağı kadar zaman geçtikten sonra hala basinin agrimasi normal değildi ama bu gece farklıydı. Her şey çok çabuk degismisti. Ziyafette her şey yolundaydı; Thor çikip her şeyi mahvedene kadar önünde özenle seçilmiş et ve variller dolusu sert sarap vardı. Önce saçma rüyasını bahane edip kendisine müdahalede bulunmustu; sonra da kadehi ellerinden düşürmüştü.

Sonra bir köpek çıkagelmis ve yerdeki saraptan içince herkesin önünde ölmüştü. MacGil o andan beri sarsılmış bir haldeydi. Farkındalık kafasına bir çekiç gibi dank etmişti; birisi onu zehirlemeye çalışmisti. Onu öldürmeye. Bunu zar zor sindirebiliyordu. Birisi muhafızlarını ve çesnicibasını asmisti. Ölmesine ramak kalmisti ve hala bunun etkisindeydi.

Aklına Thor’un zindana götürülmesi geldi ve bir kez daha bunun doğru bir karar olup olmadığını düşündü. Bir yandan Thor’un kendisi yapmamış ya da en azından suça ortak olmamış olsa sarabına zehir katıldığını bilmesi mümkün değildi. Diğer yandan Thor’un derin ve gizemli güçleri vardı, hem de çok gizemli. Belki de doğruyu söylüyordu; belki de gerçekten bunu rüyasında görmüştü. Belki Thor gerçekten hayatını kurtarmış ve MacGil de onu, kendisine tamamen sadık olan tek kişiyi zindana atmisti.

Bunu düşününce MacGil’in basi zonklamaya başladı ve çizgileri çoğalmış alnini ovup bir çözüm bulmaya çalıştı. Ama bu gece çok içmişti ve akli pusluydu. Basi dönüyordu ve isin içinden çıkamıyordu. Bu bogucu yaz gecesi çok sıcaktı ve saatlerdir yemek ve içkiyle ısınmış vücudunun terlediğini hissetti.

Üstünde sadece atleti kalana kadar her şeyi çıkardı. Kasındaki ve sakalındaki terleri sildi. Arkasına yaslanıp kocaman ve ağır botlarını çıkardı. Ayaklarını ileri uzatıp parmaklarını büktü. Dinginlesinceye kadar oturup nefes alıp verdi. Bu gece karni sismisti ve ağır geliyordu. Uzandı ve basini yastığa koydu. İçini çekti ve yukarı baktı. Dört resme dikkat etmeden bakışlarını tavana dikti ve bas dönmesini durdurmaya çalıştı.

Onu kim öldürmek isteyebilirdi? Tekrar bunu merak etti. Thor’u kendi çocuğu gibi sevmisti ve içten içe bunu yapanın o olamayacağını düşünüyordu. Baska kim olabilirdi? Bunu yapmak için ne gibi bir sebebi olabilirdi? Ve en önemlisi de bunu yapmayı tekrar deneyecek miydi? Güvende miydi? Argon’un dedikleri doğru muydu?

Cevabi bulabileceken bulamadığı için gözlerinin ağırlastığını hissetti. Biraz daha berrak düşünebiliyor olsaydı belki çözebilirdi. Ama akli uçmustu. Danismanlarını çağırıp soruşturma baslatması için sabahi beklemesi gerekiyordu. Aklındaki soru onun ölmesini kimin istediği değildi; onun ölmesini kimin istemediği idi. Biliyordu ki erkani tahti arzulayan insanlarla doluydu. Hirsli

generaller; gizli isler çeviren konsey üyeleri; güce aç asiller ve lordlar; casuslar; eski düşmanlar; McCloud'ların suikastçileri; belki Dis Dünya'ninkiler bile. Belki hepsinden daha yakın birileri...

MacGil'in gözleri kapanıyordu ama dikkatini çeken bir şey vardı. Odanın içinde hareket sezdi ve baktığında hizmetlilerin orada olmadığını gördü. Gözlerini kirpti. Kafası karıştı. Hizmetlileri onu hiç yalnız bırakmazlardı. Gerçekten de odasında en son ne zaman yalnız kaldığını hatırlamıyordu. Onlara çıkmalarını emretmemisti. Daha garip olan şeyse kapı açıktı.

Aynı anda MacGil odanın uzak kösesinden bir ses duydu. Dönüp baktı. Orada gölgelerin içinden mesalenin isigina doğru siyah bir kukuleta ve pelerin giyen uzun ve sıska bir adam çıktı. Suratı kapalıydı. MacGil gözlerini kirpistirip hayal görüp görmediğini merak etti. İlk basta mesalenin isiginin ona bir gölge oyunu oynadığını düşündü.

Ama kısa bir süre sonra o figür yatağına yaklaştı. Mac-Gil los ışıkta kim olduğunu görebilmek için odaklanmaya çalıştı; içgüdüsel olarak doğruldu. Eski bir savaşçı olan MacGil elini beline atıp bir kılıç aradı, ya da en azından bir hançer. Ama uzun süre önce soyunmuştu ve etrafta silah yoktu. Silahsızca yatağında bekledi.

Gece hareket eden bir yılan gibi figür gittikçe yaklaşıyordu ve MacGil oturur pozisyon aldığı anda suratını görebildi. Oda hala etrafında dönüyordu ve içki net görmesini engelliyordu ama bir an için oğlunun yüzünü gördüğüne yemin edebilirdi. Gareth.

MacGil'in kalbi panikle doldu ve haber vermeden oğlunun gecenin bu saatinde burada ne yapıyor olabileceğini düşündü.

"Oglum?" diye seslendi.

MacGil oğlunun gözlerindeki ölümcül niyeti gördü ve bu yeterliydi; yataktan ziplamaya hazırlandı.

Ama figür çok hızlı hareket ediyordu. MacGil elini savunma amaçlı kaldıramadan mesale isiginde metal parladi ve havada çok hızlı bir şekilde kalkıp indi; kalbine girdi.

MacGil acı içinde çığlık attı ve kendi çığlığının sesine sasirdi. Daha önce çok kereler duyduğu savaş çığlığı gibiydi. Ölümcül bir şekilde yaralanmış bir savaşçının çığlığıydı.

MacGil kaburgalarını kiran, kasları yırtan ve kaniyle karışan, sürekli daha derine giren soğuk metalin acisinin tahmin ettiğinden çok daha yoğun olduğunu hissetti. Hançer durmuyordu. Ağzına sıcak ve tuzlu kanın dolduğunu hissetti ve nefes alması zorlaştı. Kukuletanın altındaki suratı görmek için kendisini zorladı. Sasirdi: Yanılmıştı. Oğlunun suratı degildi. Baska birisiydi. Tanıdığı birisi. Kim olduğunu hatırlayamıyordu ama kendisine yakın biri olduğunu biliyordu ve oğluna benziyordu.

İsmi aklına getirmeye çalışıp kendisini zorluyordu.

Figür elinde bıçakla dururken, MacGil bir şekilde elini kaldırıp onu durdurmak için adamın omzunu itmeyi basardı.

İçinde eski savaşçının gücünün yükseldiğini hissetti. Onu kral yapan ve kolay kolay pes etmeyecek atalarının gücünü hissetti. Bütün hasmeti ve gücüyle suikastçiyi geri itmeyi basardı.

Adam MacGil'in zannettiğinden daha zayıf ve daha kirilgandı. Odada tökezleyerek geriledi ve bağırdı. MacGil kendini zorlayarak ayaga kalkıp bıçağı göğsünden çıkarmayı basardı. Bıçağı odanın diğer tarafına fırlattı ve yere çarpıp ses çıkardı. Sonra kayarak uzaktaki duvara çarptı.

Kukuletasi düşen adam ayaga kalktı ve arkasına baktı. Gözleri dehsetle açılmıştı çünkü MacGil üzerine geliyordu. Adam dönüp odadan kosarak çıkmadan önce sadece yerdeki hançeri almak için durdu.

MacGil onu kovalamaya çalıştı ama adam çok hızlıydı ve birden acisi yükselmiş ve göğsüne saplanmıştı. Zayıf düştüğünü hissetti.

MacGil odada yalnız basına durdu ve göğsünden açık avuçlarına akan kana baktı. Dizleri üzerine çöktü.

Vücudunun isini kaybettiğini hissetti. Arkaya yaslanıp yardım çağırmaya çalıştı.

Zayıf bir sesle "Muhafızlar," diye bağırdı.

Derin bir nefes aldı ve acı içinde olmasına rağmen sesini kalın çıkartmayı basardı. Bir zamanlar kral olan birisinin sesi gibi.

“MUHAFIZLAR!” diye bağirdi.

Uzak bir holden gittikçe yaklasan ayak sesleri duydu. Bir yerlerde bir kapının açıldığını ona yaklasan kişileri sezdi. Oda hala dönüyordu ama bu sefer içkiden değildi.

Gördüğü son şey suratının hemen dibindeki soğuk, tas zemindi.

İkinci Bölüm

Thor önündeki devasa kapının demir kulpuna asilip bütün gücüyle çekti. Kapi gicirdayarak yavaşça açıldı ve Thor kralin odasını gördü. İçeri bir adım attı ve esigi geçerken kollarındaki tüyler diken diken oldu. İçeride havada sis gibi asili çok büyük bir karanlık sezdi.

Thor içeri doğru girmeye devam etti. Duvardaki mesalelerin çitirtisini duyabiliyordu. Yerde bir yığın ve içinde de bir ceset vardı. Bunun kral olduğunu ve öldürüldüğünü sezdi ve kendisinin geç kalmış olduğunu. Thor muhafızların nerede olduğunu, onu kurtarmak için neden kimsenin bulunmadığını merak etti.

Thor cesede yaklaştıkça dizleri güçsüzleşiyordu; tasın üstünde diz çöktü, çoktan sogumus cesedi omzundan tuttu ve çevirdi.

Gögsüne bir bıçak saplanmış eski kral MacGil gözleri açık bir şekilde önünde yatıyordu. Bıçak tasa saplanmış gibi göğsünde duruyordu.

Thor kafasını çevirdi ve kralin yaverini gördü. Elinde kralin ziyafette kullandığı altından yapılmış ve yakut ve safirlerle bezenmiş kadeh vardı. Gözleri Thor'un üzerindeyken uzanıp kadehi tavaşa kralin göğsüne döktü. Sarap Thor'un suratına sıçradı.

Thor tiz bir çığlık duydu ve tekrar krala baktığında kartali Ephistopheles'in kralin omzuna tünemiş olduğunu gördü; yanagındaki sarabi yalıyordu.

Thor bir ses duyup arkasını döndüğünde Argon'u gördü. Etrafını keskin bakışlarla süzüyordu. Bir eliyle parlak taci tutuyordu, diğeriyle de asasını.

Argon yaklaştı ve taci Thor'un basına yerleştirdi. Thor ağırlığını, metal bezemelerinin sakaklarındaki baskısını ve tacin basına rahatça yerleştiğini hissedebiliyordu.

“Artık Kral sesin,” dedi Argon.

Thor gözlerini kirpistirdi ve gözlerini açtığında Lejyon'un ve Gümüşler'in bütün üyelerini, yüzlerce adam ve çocuğun odanın içinde olduğunu gördü. Herkes ona bakıyordu. Aynı anda diz çöktüler ve selam verdiler. Yüzleri yere bakıyordu.

Topluca “Kralimiz,” diye bağıldılar.

Thor sıçrayarak uyandı. Nefes nefese gözlerini açtı ve etrafına baktı. İçeri karanlık ve nemliydi ve sirtini duvara vermiş tas zeminde oturuyordu. Gözlerini kisti ve ilerideki demir parmaklıkları, onların da arkasında titresen mesale atesini gördü. Sonra hatırladı: Zindan. Ziyafetten sonra buraya atılmıştı.

Suratına yumruk atan muhafız aklına geldi ve şimdiye kadar çıkmış olduğunu düşündü. Ne zamandır yalnız olduğunu bilmiyordu. Kabusun etkisinden kurtulmaya çalışıyordu. Hepsini gerçek gibiydi. Kralin ölmemiş, bunların hiç yaşanmamış olmasını diledi. Aklına kralin göğsüne saplanmış hançerin görüntüsü geldi. Thor gerçekten bir şey görmüş müydü? Yoksa hepsi hayal ürünü müydü?

Thor birisinin ayağının tabanına vurduğunu hissetti ve kafasını kaldırdığında birisinin ona bakıyor olduğunu gördü.

“Uyanma zamanın geldi. Saatlerdir seni bekliyorum.”

Los isikte Thor bu kişinin kendi yaşlarında bir genç çocuğun suratına sahip olduğunu gördü. İnce, kısa, göçük yanaklı ve cildi çiçek bozuydu. Yine de yeşil gözlerinin ardında nezaket ve zeka vardı.

“Benim adım Merek,” dedi. “Hücre arkadasınım. Sen ne yaptın da buraya geldin?”

Thor doğruldu ve kendine gelmeye çalıştı. Sirtini duvara yasladı, eliyle saçını taradı ve parçaları birleştirerek her şeyi hatırlamaya çalıştı.

“Krali öldürmeye çalıştığını söylüyorlar.”

“Bunu gerçekten denedi ve eğer bu parmaklıkların ardına çıkarsa onu paramparça edeceğiz,” dedi bir ses.

Teneke kupalar metal parmaklıklara çarpmaya ve yük

sek bir ses çıkmaya başladı. Thor koridora baktığında koridordaki bütün hücrelerden yüzleri taslanmış mahkumların başlarını parmaklıklardan çıkarıp ona sınırlı bir şekilde baktıklarını gördü. Çoğu trassızdı ve dişleri eksikti. Bazıları sanki senelerdir oradaymış gibi duruyordu. Bu berbat bir görüntüydü ve Thor kendisini kafasını çevirmeye zorladı. Gerçekten burada miydi? Bu insanlarla sonsuza kadar burada kısıli mi kalacaktı?

“Onları kafana takma,” dedi Merek. “Bu hücrede sadece sen ve ben varız. İçeri giremezler. Krali zehirlemeye çalışmıyorsun falan, benim hiç umurumda değil. Elimde olsa onu ben zehirlerim.”

“Ben Krali zehirlemedim,” dedi Thor öfkeli bir şekilde. “Kimseyi zehirlemedim. Onu kurtarmaya çalışıyordum. Tek yaptığım kadehini elinden düşürtmektir.”

“Peki kadehte zehir olduğunu nereden biliyordun?” diye bir ses geldi koridordan. “Herhalde sihirle?”

Koridorun her tarafından alaycı kahkahalar yükseldi.

“Psisik güçleri var,” diye bağırıldı biri alay ederek.

Diğerleri de güldü.

“Hayır, tahmini doğru çıktı!” diye haykırdı bir tanesi. Herkes Thor’la eğleniyordu.

Thor suçlamalar karşısında gücendi ve öfkelenildi. Hepsine hadlerini bildirmek istiyordu. Ama bunun bir zaman kaybı olacağını biliyordu. Ayrıca kendisini bu suçlulara karşı savunmak zorunda değildi. Merek onu diğerleri kadar şüpheli olmayan bir şekilde inceledi. Bir şey düşünüyormuş gibi bir hali vardı.

“Sana inanıyorum,” dedi sessizce.

“Gerçekten mi?” diye sordu Thor.

Merek omzunu silkti.

“Sonuçta gerçekten Krali zehirleyeceksen bunu ona söyleyecek kadar aptal olamazsın.”

Merek arkasını döndü ve uzaklaştı. Hücrenin diğer ucuna gidip sirtini duvara verdi ve suratı Thor’a dönük bir şekilde oturdu.

Şimdi de Thor meraklanmıyordu.

“Peki sen neden buradasın?” diye sordu.

“Ben bir hirsizim,” diye cevap verdi Merek. Sanki bundan gurur duyuyormuş gibiydi.

Thor afalladı; daha önce hiç gerçek bir hirsiz görmemişti. Thor bir şey çalmayı hiç aklına bile getirmemişti ve bazılarının bunu yapabilmeleri onu çok şaşırtıyordu.

“Neden hirsizlik yapıyorsun?” diye sordu Thor.

Merek omzunu silkti.

“Ailemin yiyecek yemeği yok. Yemek yemeleri gerekiyor. Benim de ne bir eğitimim var ne de herhangi bir becerim. Tek bildiğim şey hirsizlik. Büyük çaplı şeyler yapmıyorum. Genelde sadece yemek çalıyorum. Yıllardır yaptığım yanıma kar kalıyordu. Sonra yakalandım. Aslında bu üçüncü kez yakalanışım. Üçüncü kez en fenasidir.”

“Neden?” diye sordu Thor.

Merek sessizce başını iki yana salladı. Thor gözlerinin yaşlarla dolduğunu görebiliyordu.

“Kralin kanunu kesindir. İstisnalar yapılmaz. Üçüncü seferde elini keserler.”

Thor dehşete düştü. Merek’in ellerine baktı; ikisi de yerindeydi.

“Beni almaya daha gelmediler,” dedi Merek. “Ama gelecekler.”

Thor kendini berbat hissetti. Merek sanki utanmış gibi kafasını çevirdi. Thor da aynısını yaptı. Bunu düşünmek istemiyordu.

Thor baş ağrısına rağmen düşüncelerini düzenlemeye çalışıyordu. Başını ellerinin arasına aldı. Son bir kaç gün rüzgar gibi geçmişti; bu kadar kısa zamanda bu kadar çok şeyin olduğuna inanamıyordu. Bir açıdan başarı kazanmış ve haklı çıkmış olduğunu hissediyordu; geleceği, MacGil’in zehirlendiğini görmüş ve onu kurtarmıştı. Belki de kader her şeye rağmen değiştirilebiliyordu, yazgı bükülebiliyordu. Thor kendisiyle gurur duydu; krali kurtarmıştı.

Diger yandan ismi lekelenmisti ve bu konuda bir sey yapamayacağı bir halde zindandaydi. Lejyon'a katilma sansi dahil bütün umutlari ve hayalleri sarsilmisti. Artık hayatının sonuna kadar burada kalmak zorunda olmaması bir sans olurdu. Thor'u bir baba gibi bagrina basan MacGil'in onun kendisini öldürmeye çalıştığını düşünmesi aci vericiydi. MacGil onun sahip olduğu tek gerçek babaydi. En iyi arkadaşı Reese'in onun babasını öldürmeye çalıştığını düşünmesi aci vericiydi. Daha da kötüsü, Gwendolyn de böyle düşünüyor olabilirdi. Son karsilasmalarını düşündü. Kiz onun genelevleri ziyaret ettiğini söylediğinde hayatındaki her güzel şeyin elinden alındığını düşünmüştü. Bütün bunların neden onun basına geldiğini merak ediyordu. Sonuçta sadece iyilik yapmak istemisti.

Thor basına ne geleceğini bilmiyordu; umurunda da değildi. Simdi tek yapmak istediği insanların onun krala zarar vermek istemediğini öğrenmesi ve böylece ismini temizlemektir; içten gelen bir gücü olduğunu ve geleceği gördüğünü bilmelerini istiyordu. Basına ne geleceğini bilmiyordu ama bir şeyden emindi: Bir şekilde buradan çıkmalıydı..

Thor bunları düşünürken tas koridorlarda ayak sesleri duydu. Ağır botlar giymis birileri geliyordu; anahtarların singirtisini duydu ve kısa bir süre sonra koridorda iri yarı bir gardiyan gördü. Thor'u buraya sürükleyip suratına vu-ran adam buydu. Onu görünce Thor yanığının sızladığını duyumsadı ve ilk defa bu yumrugun fiziksel etkisini hissettiğinin farkına vardı.

Gardiyan "bak bak, bu bizim Kralı öldürmeye çalışan afacan değil mi," deyip ona baktı. Demir anahtarı kilide sokup çevirdi. Anahtar kilidin içinde bir kaç kez döndü. Sonra gardiyan uzandı ve hücrenin kapısını açtı. Bir elinde kelepçe ve belinde de küçük bir balta vardı.

"Sen de zamani gelince göreceksin," dedi Thor'a ve Merek'e döndü. "Ama şimdi senin sıran seni küçük hirsiz. Üçüncü kez," dedi ve sinsice güldü, "istisna yok."

Birden Merek'e doğru atıldı ve onu sikica kavradı. Merek'in bir kolunu arkaya kıvırdı ve kelepçeyi taktı. Diger ucunu da duvardaki bir kancaya geçirdi. Merek bagiriyor ve kelepçeye asiliyordu. Kurtulmaya çalışıyordu ama nafîle. Gardiyan arkasına geçip onu tuttu. Merek'in bostaki elini alıp tastaki bir çikintiye koydu.

"Bu sana hirsizlik yapmamayı öğretir," dedi.

Baltasını çıkardı ve basının üzerine kadar kaldırdı. Ağzı bir karış açıktı ve pis pis güldükçe çirkin dişleri görölüyordu.

Merek "HAYIR!" diye bağirdi.

Thor dehsete düsmüs, gardiyanın baltasını Merek'in bileğine doğrultmasına kilitlenmisti. Thor anlar içinde bu zavallı çocuğun elini sonsuza kadar kaybedeceğinin farkına vardı. Yaptığı sadece ailesine yemek bulmak için yaptığı minik hirsizliklardı. Bu durumun adaletsizliği için yaktı ve buna izin veremeyeceğini biliyordu. Bu adil değildi.

Thor bütün vücudunun isindiğini hissetti. Sonra içinde ayaklarından başlayıp avuç içlerine kadar akan bir yanma hissetti. Ne olduğunu bilmiyordu ama zamanın yavaşladığını ve adamdan daha hızlı hareket ettiğini hissetti. Adamın baltası havada asiliydi. Thor avucunda bir enerji topunun yandığını hissetti ve arkasına yaslanıp bunu gardiyana fırlattı.

Avuç içinden fırlayan sarı bir topun havada uçarak karanlıkta bir iz bırakmasını ve doğruca gardiyanın suratına çarpmasını hayretle izledi. Kafasına sert bir şekilde çarpmisti ve gardiyan baltasını düşürüp odanın duvarına çarptı. Yere yigilmisti. Thor Merek'i baltanın bileğini koparmasına ramak kala kurtarmisti.

Merek gözlerini fal taşı gibi açmış Thor'a bakıyordu.

Gardiyan basını sallayıp kendine gelmeye çalıştı. Ayaga kalkıp Thor'a yönelmeye başlamisti. Ama Thor içinde gücün yandığını hissetti ve gardiyan ayaga kalkıp karsısına dikildiğinde Thor ileri atıldı, havaya zıpladı ve göğsüne tekme attı. Daha önce farkında olmadığı bir gücün damarlarında aktığını hissediyordu. Adam uçarak duvara çarpmisti ve bir kırılma sesi gelmisti. Bu sefer baygın bir şekilde yerde yatıyordu.

Merek sok olmuştü. Thor ne yapması gerektiğini biliyordu. Baltayı aldı ve gidip Merek'in kelepçesini kırmaya başladı. Kelepçenin bağı çözülürken büyük bir kivilcim olmuştü. Merek

suratini korudu ve tekrar kafasını çevirip ayagının dibinde kelepçeyi gördüğünde artık özgür olduğunu fark etti.

Agzi açık bir şekilde Thor'a bakıyordu.

“Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum,” dedi Merek.

“O her ne idiye onu nasıl yaptığını, ya da senin kim ya da ne olduğunu bilmiyorum ama hayatımı kurtardın. Sana borçlandım. Ben sözümün eriyimdir.”

“Bana borçlu falan değilsin,” dedi Thor.

“Hayir,” dedi Merek ve uzanıp Thor'un kolunun ön kısmını tuttu. “Artık kardesimsin. Ve sana borcumu ödeyeceğim. Bir şekilde. Bir gün.”

Bunları dedikten sonra Merek açık hücre kapısından aceleyle çıktı ve koridor boyunca kostu. Bu sırada diğer mahkumlar bağırıyordu.

Thor baygın gardiyana ve açık hücre kapisına baktı. Kendisinin de gitmesi gerektiğini biliyordu. Mahkumların bağırışları gitgide çoğalıyordu.

Kapıdan çıktı ve sağına soluna bakıp Merek'in aksi yönüne gitmeye karar verdi. Sonuçta ikisini birden yakalayamazlardı.

Üçüncü Bölüm

Thor Kral'ın Sarayının sokakları boyunca kostu. Gece olmuştü ve etrafındaki karmaşıklığa inanamıyordu. Sokaklar her zaman olduğundan daha kalabalıktı. İnsanlar tedirgin ve heyecanlı bir şekilde sokaklarda doluyorlardı. Çoğunun elinde geceyi aydınlatan ve suratlara gölge vuran mesaleler vardı ve sarayın çanları susmak bilmiyordu. Dakikada bir çalan, derinden gelen bir sestü ve Thor bunun ne anlama geldiğini biliyordu: Ölüm. Ölüm çanları. Ve bu gece krallıkta çanlar tek bir kişi için çalınıyor olabilirdi: Kral için.

Thor bunu düşünürken heyecandan kalbi çarpıyordu. Rüyasındaki hançer gözlerinin önüne geldi. Doğru muydu?

Emin olmak zorundaydı. Yoldan geçenlerden bir tanesini, aksi yöne kosan bir çocuğu tuttu.

“Nereye gidiyorsun?” dedi Thor emir vermişçesine. “Bütün bu kalabalık da neyin nesi?”

“Duymadin mi?” diye bağirdi çocuk, delirmiş gibiydi. “Kralımız ölüyor. Bıçaklanmış. Kral'ın Kapisi önünde oluşmaya başlayan kalabalık bir şeyler öğrenmek istiyorlar. Eger bu doğruysa, hepimiz için çok kötü bir haber. Düşünebiliyor musun? Kralsız bir toprak?”

Bunları dedikten sonra Thor'un elini itip gecenin karanlığına doğru kosmaya devam etti.

Thor kalbi hızla çarpar bir şekilde orada durdu ve etrafındaki gerçekliği kabullenmek istemedi. Zar zor inanabiliyordu. Rüyalari, önsözleri; hayal görmüyordu. Geleceği görmüştü. İki kere. Bu onu korkuttu. Güçleri bilincinde olduğundan çok daha derindi ve her geçen gün artıyormuşa benziyordu. Bu işin sonu nereye varacaktı?

Thor durmuş şimdi nereye gideceğini düşünüyordu. Kaçmıştı ama şimdi ne yapacağı konusunda bir fikri yoktu. Kısa bir zaman içinde kraliyet muhafızları -ve büyük ihtimalle bütün Kral Divanı'nın askerleri- pesine düşeceklerdi. Thor'un kaçmış olması onu daha fazla suçlu olarak gösterecekti. Ama Thor hapisteyken MacGil'in bıçaklanmış olması; bu onu aklamaz mıydı? Yoksa komplonun bir parçası gibi görünmesine mi neden olurdu?

Thor risk alamazdı. Belli ki krallık mantıklı argümanlar dinleyecek durumda değildi; etrafındaki herkes kan istiyormuş gibiydi. Günah keçisi olarak da büyük ihtimalle o seçilecekti. Fırtına dinip adı temize çıkana kadar sığınacak bir yere ihtiyacı vardı. Bildiği en güvenli yer uzaktaydı. Kaçıp köyünde saklanmalıydı ya da belki de daha uzaga gitmeliydi. Gidebildiği kadar uzaga...

Ama Thor en güvenli yolu kullanmak istemedi; bu onun tarzı değildi. Burada kalip ismini aklamak ve Lejyon'daki konumunu korumak istiyordu. O bir korkak değildi ve kaçmıyordu. Hepsinden önemlisi de hala hayattaysa ölmeden önce MacGil'i görmek istiyordu. Onu görmesi gerekiyordu. Suikasti durduramadığı için kendini suçlu hissetti. Eger engelleyemeyecekse neden kralın ölümünü görmeye lanetlenmişti ki? Ve neden aslında bıçaklanmış olmasına rağmen zehirlendiğini görmüştü?

Thor durmuş bunları düşünürken aklına Reese geldi. Onu yetkililere teslim etmeyecek güvenebileceği tek kişi Reese'di. Hatta belki kendisine sığınacak bir yer bile ayarlayabilirdi. Reese'in ona inanacağına ve güveneceğini sezdi. Thor'un MacGil'i bir baba gibi sevdiğini biliyordu ve Thor'un adını aklama ihtimali olan biri vardiysa bu Reese'ti. Onu bulmalıydı.

Thor arka sokaklarda kosmaya başladı. Kral'ın Kapisi'nden uzaklaşıyor ve saraya yaklaşıyordu. Reese'in odasının nerede olduğunu biliyordu –sarayın sehrin dış duvarına yakın olan kanadındaydı- ve odasında olmasını umdu. Eger odasında bir şekilde dikkatini çekebilir ve Thor'un içeri girmesine yardım edebilirdi. Thor'un içinde sokaklarda daha fazla oyalanırsa tanınip yakalanacağına dair bir his vardı. Bu kalabalık onu yakalardı linc ederdi.

Thor sokakları asip serin yaz gecesinde yerdeki çamurları geçti ve sonunda dış kale duvarına ulaştı. Duvara yakın durup hemen dibinden kosuyordu. Duvarın üstünde her bir kaç adımda bir bulunan askerlerin gözlerinden sakınmaya çalışıyordu.

Reese'in penceresine yaklasınca egildi ve eline küçük bir tas aldı. Neyse ki ondan almayı unuttukları tek şey eski, güvenilir sapanıydı ve belinden sapanını çıkarıp tasi pencereye fırlattı.

Mükemmel hedeflemisti. Tas kale duvarını asıp Reese'in açık penceresinden içeri girdi. Thor tasin yere çarptığında çıkardığı sesi duydu ve bekledi. Sesi duyup etraflarını kolağan eden Kralın muhafızlarına görünmemek için duvarın dibine sinmisti.

Bir kaç dakika boyunca hiç bir şey olmadı ve Thor'un cesareti kırıldı. Belki de Reese odasında değildi. Durum buysa Thor'un sehirden kaçması gerekiyordu çünkü başka türlü güvenli bir yer bulması mümkün değildi. Nefesini tuttu ve bekledi. Kalbi çok hızlı atıyordu. Reese pencerede gözüktü.

Sonsuzluk gibi geçmiş bir süreden sonra Reese basını camdan çıkarmış, ellerini pervaza koymuş saskin bir şekilde dışarı bakıyordu.

Thor duvardan bir kaç adım açığa çıktı ve kollarını kaldırmadan ona el salladı.

Reese aşağı baktı ve onu fark etti. Thor olduğunu anlayınca da mesale ışığında bile belli olacak şekilde yüzü aydınlandı. Sevindiğini görmek Thor'u da sevindirmisti. Bilmesi gereken tek şey buydu: Reese onu kimseye teslim etmeyecekti.

Reese ona beklemesini bildiren bir işaret verdi ve Thor tekrar duvarın dibine gitti. Bir muhafızın bakışlarından son anda kaçabilmisti.

Thor her an muhafızlardan kaçmaya hazır bir şekilde ne kadar süre beklediğini bilmiyordu ama sonunda Reese gelmisti. Dis duvarda bir kapıyı açıp yanına geldi. Thor'u görmüş, etrafı kolağan etmisti. Nefes nefeseydi.

Sarıldılar. Thor çok sevinmisti. Bir ses duyup aşağı baktığında Krohn da Reese'in gömleğinin içinden çıktı ve buna da çok sevindi. Reese Krohn'u Thor'a uzatırken neredeyse üzerine zıplayacaktı.

Krohn Thor'un kollarına çıktı ve Thor da ona sarıldı. Krohn ağlıyor, ciyaklıyor ve Thor'un suratını yalıyor.

Reese gülmüşü.

“Seni götürdüklerinde takip etmeye çalıştı. Ben de güvende olsun diye onu alıp sakladım.”

Thor minnettarlığını göstermek için Reese'in ön kolunu tuttu. Sonra Krohn onu yalamaya devam ettiği için güldü.

“Ben de seni özledim oğlum,” dedi Thor ve Krohn'u öptü. “Şimdi sessiz ol, muhafızlar sesimizi duymasın.”

Krohn ne dediğini anlamış gibi sessizleşti.

“Nasıl kaçtın?” diye sordu Reese saskin bir şekilde. Thor omzunu silkti. Nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Kendisinin bile anlayamadığı güçleri hakkında konuşmaktan rahatsız oluyordu. Diğerlerinin onun ucube olduğunu düşünmelerini istemiyordu.

“Herhalde sansliydim,” diye cevap verdi. “Bir fırsat yakaladım ve onu değerlendirdim.”

“Kalabalığın seni linç etmemesine sasirdim,” dedi Reese.

“Hava karanlık,” dedi Thor. “Beni kimsenin fark ettiğini sanmıyorum. En azından simdilik.”

“Krallıktaki her askerinin seni aradığını biliyor musun? Ya da babamın bıçaklandığını?”

Thor ciddi bir biçimde kafasını öne arkaya salladı. “Durumu iyi mi?”

Reese'in suratı düştü.

“Hayır,” diye cevap verdi. “Ölüyor.”

Thor kendi babası ölüyormuş gibi yıkıldı.

“Benim bu iste parmagım olmadığını biliyorsun değil mi?” diye sordu Thor. Diğerlerinin ne düşündüğü umurunda değildi ama en iyi arkadaşı, MacGil'in en genç oğlunun onun masum olduğuna inanmasına ihtiyacı vardı.

“Tabi ki,” dedi Reese. “Yoksa buraya gelmezdim.”

Thor rahatladı ve minnettarlıkla Reese'in omzunu tuttu.

“Ama krallıktaki baska kimse böyle düşünmüyor,” diye ekledi Reese. “Güvende olman için uzaga gitmen lazim. Sana erzak ve en hizli atimi verecegim. Gerçek katilin bulunup, bunlarin hepsi geçene kadar saklanmalisin. Su anda kimse mantikli bir sekilde düşünemiyor.”

Thor basini iki yana salladi.

“Gidemem,” dedi. “Bu beni suçlu gibi gösterir. Digerlerinin suçlu olmadigima inanmalarini istiyorum. Problemlerimden kaçamam. Adimi aklamam lazim.”

Reese basini salladi.

“Burada kalirsan seni bulurlar. Tekrar hapse atilirsin ve bu sefer idam edilirsin. Tabi önce kalabalik seni linç etmezse.”

“Bu riski almak zorundayim,” dedi Thor.

Reese ona bakti ve endiseli bakislari hayranliga döndü. Sonunda yavaşça onayladi.

“Onurlusun. Ve aptalsin, hem de çok aptal. Seni bu yüzden seviyorum.”

Reese de Thor da gülümsedi.

“Babani görmem gerek,” dedi Thor. “Ona yüz yüze onu öldürmeye çalisanin ben olmadigimi açıklamaliyim. Benim bu isle alakam olmadigini bilmesi lazim. Beni cezalandirmaya karar verirse varsin olsun. Ama tek bir sans istiyorum. Bilmesini istiyorum. Senden tüm istedigim bu.”

Reese ciddi bir sekilde ona bakiyor ve arkadasini anlamaya çalisiyordu. En sonunda basıyla onayladi.

“Seni ona götürebilirim. Arkadan dolasan bir yol biliyorum. Odasina gidiyor. Ama tehlikeli ve girer girmez kendi basina olacaksin. Çikis olmayacak. Senin için yapabilecegim hiç bir sey olmayacak. Bu ölümün anlamina gelebilir. Bu riski almak istedigine emin misin?”

Thor çok ciddi bir biçimde basini salladi.

“Peki o zaman,” dedi Reese ve birden Thor’a bir pelerin verdi.

Thor pelerini aldı ve sasirdi; Reese bütün bunlari bastan beri planlamis olmalıydı.

Reese gülümsedi.

“Kalmak isteyecek kadar aptal oldugunu biliyordum. En iyi arkadasimdan baska bir sey beklemezdim.”

DörDüncü bölüm

Gareth odasında dört sönüyordu ve endiseli bir şekilde o gece olanları kafasından geçiriyordu. Ziyafette olanlara da her şeyin bu kadar yanlış olmasına da inanmıyordu. O dışarıdan gelen yabancı çocuk Thor'un nasıl kadehin zehirli olduğunu anladığını aklı almıyordu. Dahası MacGil'in kadehi içmesini bile engellemisti. Gareth Thor'un atlayıp kadehi düştürdüğü anı tekrar aklına getirdi. Tasa düsseldorf yere sıçrayan sarapla beraber hayalleri ve hevesleri de heba olmuştur.

Tam o anda mahvolmuydu. Ugruna yaşadığı her şey parçalanmıyordu. Ve o köpek sarabı yalayıp öldüğünde işinin bittığını biliyordu. Bütün hayatı gözlerinin önünden aktı ve ifsa olduğunu ve babasını öldürmeye çalıştığı için ömrünün kalanını zindanlarda geçireceğini düşünmüştü. Belki de idam edilirdi. Bu planı yapmamalı, cadiya hiç gitmemeliydi.

Fırsattan istifade ayaga kalkıp Thor'u suçlayan ilk kişi Gareth olmuştur. Şimdi düşündüğünde bu kadar çabuk tepki verebildiği için kendiyi gurur duydu. Anlık bir esinle bunu yapmıyordu ve her ne kadar böyle olmasını beklemediyse de işe yaradığına benziyordu. Thor'u götürmüşlerdi ve sonrasında ziyafet devam etmişti. Tabii ki hiç bir şey artık eskisi gibi değildi ama en azından şüphe Thor'un üzerindeydi.

Gareth işlerin böyle devam etmesini diliyordu. Bir MacGil'e suikast denemesi yapılabilecek on yıllar olmuştur ve Gareth bir soruşturma başlatılmasından ve daha derin bir araştırma yapılmasından korkuyordu. Şimdi geriye bakınca kraliçe zehirlemeye çalışmanın aptalca olduğunu düşündü. Boyundan büyük bir işe kalkışmıyordu. Ve şimdi tüm gözlerin ona çevrilmesinin bir an meselesi olduğunu düşünüyordu. Çok geç olmadan Thor'un suçlu olduğunu ispatlamalı ve onu idam ettirmeliydi.

Gareth en azından bir şekilde kendini kurtarmıyordu: Bu başarısız girişimden sonra suikastten vazgeçmişti. Gareth rahatlamış hissediyordu. Denemenin başarısız olduğunu görünce içten içe aslında babasını öldürmek istemediğini, onun kaniyle ellerini yıkamak istemediğini fark etmişti. Kral olamayacaktı. Hiç bir zaman kral olamayabilirdi. Ama bu aksamki olaylardan sonra bunu kafasına takmıyordu. En azından özgürdü. Bunların hepsi olurken yaşadığı stresi bir daha yaşamak istemiyordu. Sırlar, ört bas etmeler, ifsa olma korkusu... Bunlar onun için çok fazlaydı.

Odasında dört dönüyordu ve saat geç olmuştur. Sonunda yavaşlamaya ve sakinleşmeye başladı. Tam kendisini yatıştırmış hissedecekken sert bir çarpma ile odasının kapısı açıldı. İçeriye sanki kovalanıyormuş gibi bir hızla, gözleri fal taşı gibi açık ve sanki delirmiş gibi bakan Firth girdi.

“Öldü!” diye bağırıldı. “Öldü! Onu öldürdüm. Öldü!”

Firth histeri krizi geçiriyor gibiydi. Çığlık çığlığa bağırıyordu ve Gareth ne dediğini anlamıyordu. Sarhos muydu?

Firth odayı bastan aşağı koşuyor, bağırıyor, ağlıyor ve ellerini sallıyordu. İşte o anda Gareth kana bulanmış avuç içlerini ve kırmızıya boyanmış sarı cübbesini gördü.

Gareth'in kalbi duracak gibiydi. Firth birisini öldürmüştü. Ama kimi?

“Kim öldü?” diye buyurgan bir şekilde sordu Gareth. “Kimden bahsediyorsun?”

Ama Firth kriz geçiriyordu ve odaklanamıyordu. Gareth onu omuzlarından tutup sarstı.

“Cevap ver!”

Firth gözlerini açtı ve uzun uzun, delirmiş gibi baktı.

“Babani! Kraliçe! Öldü! Ben öldürdüm!”

Bunu duyunca Gareth sanki kendi kalbine bir hançer saplanmış gibi hissetti.

Donmuydu. Kocaman açtığı gözlerini uzaklara dikmiş, bütün vücudunun uyusmuş olduğunu hissediyordu. Firth'in omuzlarını biraktı, bir adım geriledi ve nefes aldı. Firth'in doğruyu söylediğinin kanıtı ellerindeki kandı. Bunu anlayamıyordu. Firth mi? Seyis çocuk mu? Arkadaşlarının arasında iradesi en zayıf olan mı? Babasını mı öldürmüştü?

“Ama... bu nasıl olur?” dedi Gareth. “Ne zaman?”

“Odasında oldu,” dedi Firth. “Daha demin. Onu bıçakladım.”

Gareth haberin gerçekliğini sindirmeye başlamıştı ve kapının açık olduğunu fark etti. Kostu ve muhafızlar bir şey görmüş olabilirler mi diye kontrol ettikten sonra hemen kapadı. Neyse ki koridor bostu. Kapıyı sürgüledi.

Aceleyle Firth'in yanına gitti. Hala kriz geçiriyordu ve onu sakinleştirmesi lazımdı. Cevaplara ihtiyacı vardı.

Onu tekrar omuzlarından tutup çevirdi ve kolunu kıvırdı. Acı Firth'i durdurmuştu. Sonunda tekrar odaklanabilmisti.

“Bana her şeyi anlat,” dedi Gareth soğukça. “Bana tam olarak neler olduğunu anlat. Bunu neden yaptın?”

“Ne demek neden?” diye sordu Firth sakinca. “Sen onu öldürmek istiyordun. Zehir ise yaramadı. Yardım edebileceğimi düşündüm. İstediginin bu olduğunu zannediyordum.”

Gareth basını iki yana salladı. Firth'i gömleğinden tuttu ve onu sarsarak “Bunu neden yaptın?” diye bağırmağa başladı.

Gareth bütün dünyanın basına yıkıldığını hissetti. Babasının ölümüne üzüldüğünü fark edince buna sasırdı. Anlayamıyordu. Daha saatler önce o masada zehirlenip ölmesini her şeyden çok istiyordu. Şimdi onun öldürülmesi fikri ona acı vermisti. Bir parçası onun ölmesini istemiyormuş; özellikle de bu şekilde. Firth tarafından öldürülmesini. Bir bıçakla.

“Anlamıyorum,” dedi Firth ağlayarak. “Daha saatler önce o kadehle sen kendin onu öldürmeyi denedin. Bana minnettar olursun sanıyordum.”

Onu sasırtan bir şekilde Gareth gerildi ve Firth'e bir tokat attı.

“Sana bunu yapmanı söylemedim,” dedi tükürürcesine. “Sana asla böyle bir şey yapmanı söylemedim. Her yerin kan içinde. İsimiz bitti. Muhafızların bizi yakalaması sadece bir an meselesi.”

“Kimse görmedi,” dedi Firth. “İki vardiya arasında sızdım. Beni kimse görmedi.”

“Kullandığın silah nerede?”

“Orada bırakmadım,” dedi Firth gururla. “Salak değilim. Ondan kurtuldum.”

“Ne tür bir bıçak kullandın peki?” diye sordu Gareth. Aklında bu olayın yaratabileceği etkiler dönüyordu. Artık üzünlük değil endişe hissediyordu; bu salagın bırakmış olabileceği ve izinin sürülebileceği bütün ayrıntıları kafasında canlandırmaya çalışıyordu.

“İzi sürülemeyen türden bir bıçak kullandım,” dedi Firth gururla. “Şiradan ve isimsiz bir bıçaktı. Ahırda buldum. Onun gibi dört tane daha vardı. İzi sürülemez,” diye tekrarladı.

Gareth yıkıldı. “Kırmızı kabzalı, keskin tarafı kıvrık kısa bir kılıç mıydı?” Su atimin yanındaki duvarda asılı olan?”

Firth onayladı. Tedirgindi.

Gareth öfkelenmişti.

“Seni aptal! O kılıcin izi sürülebilir!”

“Ama üzerinde hiç bir işaret yoktu!” diye karşı çıktı Firth. Korkmuştu ve sesi titriyordu.

“Keskin kısmında değil, ama kabzasında işaret var!” diye bağırıldı Gareth. “Alt tarafında! Dikkatli bakmamışsın. Seni salak,” dedi Gareth. Sınırdan köpürüyordu. “Altında atimin amblemi isli. Kraliyet ailesini tanıyan herkes o kılıcin sahibinin ben olduğumu anlayabilir.”

Sakin sakin duran Firth'e baktı. Gareth onu öldürmek istiyordu.

“Peki kılıci ne yaptın?” diye üstüne gitti Gareth. “Lütfen üzerinde olduğunu söyle. Yanında getirdiğini söyle. Lütfen.”

Firth yutkundu.

“Ondan dikkatlice kurtuldum. Kimse bulamaz.”

Gareth'in suratı asıldı.

“Tam olarak nerede?”

“Tas kanaldan kalenin kanalizasyonuna attım. Onları da saatte bir toplayıp nehre döküyorlar. Endişelenmeyin lordum, şimdi çoktan nehrin dibini boylamıştır.” Aniden kalenin zilleri çalmaya başladı ve Gareth kopup pencereden dışarı baktı. Panik halindeydi. Aşağı baktığında kaleyi çevreleyen

kalabalığı ve karışıklığı gördü. Çalan ziller tek bir anlama gelebilirdi: Firth yalan söylemiyordu. Babasını öldürmüştü. Buna zar zor inanabiliyordu.

Gareth vücudunun buz kestğini hissetti. Böyle bir kötülüğü harekete geçirdiğine inanamıyordu. Ve en fenasi da, bunu Firth uygulamaya geçirmisti.

Kapı birden vurulmaya baslandı ve içeri bir kaç kraliyet muhafızı girdi. Bir an için Gareth tutuklanacaklarını düşündü.

Ama onu sasirttilar ve karsisinde hazir olda durdular.

“Lordum, babanız bıçaklandı. Suikastçi hala etrafta olabilir. Güvenliğiniz için odanızdan çıkmamanızı öneririz. Baba-niz ağır bir yara almış.”

Son cümleyi duyduğunda Gareth’in tüyleri diken diken oldu.

“Yaralanmış mı?” diye tekrarladi Gareth. Kelime bogazina yapisiyor gibiydi. “Hala hayatta mı?”

“Evet lordum. Ve umuyoruz ki hayatta kalmaya devam edip bize bu haince isi kimin yaptigini söyleyecek.”

Muhafızlar kısa bir selam durup odadan aceleyle çıktılar ve arkalarından kapıyı kapadılar.

Gareth öfkeyle doldu ve Firth’i omuzlarından tutup tas duvara itti. Firth korkmuş bir şekilde ona bakıyordu. “Ne yaptın sen?” diye bağirdi Gareth. “İkimizin de isi bitti!” “Ama... ama...” Firth kekeleyordu. “Öldüğüne emindim!” “Pek çok seyden eminsin sen,” dedi Gareth, “ve hepsinde de yanılıyorsun!” Gareth’in aklına bir fikir geldi. “Su hançer,” dedi. “Çok geç olmadan onu bulmalıyız.” “Ama onu attım lordum,” dedi Firth. “Simdi nehirdedir!” “Onu kanalizasyona atmissin. Bu nehirde oldugu anlamina gelmez.” “Ama büyük ihtimalle öyledir!” dedi Firth. Gareth artık bu saçmalığa dayanamıyordu. Sinirle yanından geçip odadan çıktı ama Firth pesine takildi. “Seninle geleceğim. Hançeri tam olarak nereye attigimi sana göstereceğim.” Gareth koridorda durdu ve dönüp Firth’e bakti. Kan içindeydi ve muhafızların bunu fark etmemiş olmasına sasirdi. Sansliydi. Ama simdi kendisine her zamankinden daha çok yük oluyordu. “Bunu sadece bir kez söyleyeceğim,” dedi Gareth sinirle. “Hemen odama git, kiyafetlerini degistir ve eskilerini yak. Bütün kan izlerinden kurtul. Sonra da kaleyi terk et. Bu gece benden uzak dur. Beni anliyor musun?” Gareth Firth’i itti ve arkasını dönüp kosmaya basladı. Koridoru geçti, dönen merdiveni indi ve hizmetçilerin bölümüne girdi.

Sonunda bodrum kata gelip girdiginde hizmetçiler ona bakıyorlardı. Tencereleri ovuyor ve su isitiyorlardı. Koskoca firinlarda atesler yanıyordu ve lekeli önlükler giymiş hizmetçiler ter içindeydi.

Odanın diğer ucunda Gareth kanalizasyon kanallarından birinin sonunu gördü. İçi pislik doluydu ve kanaldan sürekli gelmeye de devam ediyordu.

Gareth en yakın hizmetçiye kostu ve kolunu tuttu.

“En son ne zaman degistirildi bu?” diye sordu Gareth.

“Daha bir kaç dakika önce nehre götürüldü lordum.”

Gareth döndü ve kosarak odadan çıktı. Koridorları resmen uçarak geçiyordu. Merdivenleri çıktı ve disari çıktiginde serin gece havasi onu karsiladi.

Çimleri asip nehre dogru kosarken nefessiz kalmisti.

Nehre yaklasınca kiyiya yakin büyük bir agacin arkasına saklandı. İki hizmetçi koca bir kazani kaldirmiş, içindekileri nehrin akintisina döküyorlardı.

Kazan tamamen ters dönüp içindekiler tamamen dökülene kadar bekledi. Hizmetçiler tekrar kaleye dönmeye basladılar.

Gareth simdi tatmin olmustu. Kimse kiliç falan bulmamisti. Hançer nehirdeydi ve açığa çıkmayacakti. Babasi bu gece ölürse katili bulunamayacakti çünkü kanit yoktu.

Yoksa var miydi?

Beşinci Bölüm

Arka geçitlerden babasının odasına giderlerken Reese'i Thor, onu da Krohn takip ediyordu. Reese onu tas duvarda sakli gizli bir kapidan geçirmis ve mesale tutarken dar bir alanda pek çok dönemeçten tek sıra halinde ilerlemislerdi. Dar bir merdivenden çiktikten sonra baska bir geçide gelmislerdi. Her döndüklerinde karsilarina baska bir merdiven çikiyordu. Thor bu yolun ne kadar karisik olduguna hayret etti.

“Bu geçit kalenin içine yüzlerce yıl önce yapilmis,” diye açıkladi Reese yolda ilerlerken. “Üçüncü MacGil krali, yani babamin büyükbabasi tarafından yaptirilmis. Buna bir kusatmadan sonra bir kaçis yolu olarak ihtiyaç duyulmus. Ne kadar ironiktir ki o zamandan beri tekrar hiç kusatma altina alınmadik ve bu geçitler de yüzyillardir kullanilmadi. Her yerine tahta çakilmisti ve ben seneler önce burayi keşfettim. Zaman zaman burayi kullanmayi seviyorum. Kalenin içinde dolanmami ve kimsenin bundan haberi olmamasini sagliyor. Eskiden Gwen, ben ve Godfrey buranın içinde saklambaç oynardik. Tek kuralimiz vardi: Mesale kullanmak yasakti. Zifiri karanlikta oynardik ve bu korkutucu olurdu.”

Reese ezberden büyük bir ustalikla yolunu bulup ilerlerken Thor da ona ayak uydurmaya çalisiyordu.

“Bu kadar dönemeci nasıl hatirliyorsun?” diye sordu Thor hayranlikla.

“Bu kalede bir çocuksan yalnız büyüyorsun,” dedi Reese, “özellikle de senin disinda herkes yasli ve sen Lejyon'a katilamayacak kadar gençsen. Yapacak baska bir sey yok ki. Buranın bütün deliklerini ve gizli yerlerini öğrenmeyi kendime görev edinmistim.”

Tekrar döndüler ve üç adım asagi indiler. Sonra duvardaki alçak bir çatlaktan geçtiler ve uzun bir merdivenden indiler. Sonunda Reese onlari üstü tozlu, mese agacindan yapilmis kalin bir kapinin önüne getirdi. Kulagini koyup içeriyi dinledi. Thor hemen arkasindaydi.

“Bu ne kapi?” diye sordu Thor.

“Sessiz ol,” dedi Reese.

Thor sustu ve o da egilip kulagini kapiya yaslayip dinlemeye basladi. Krohn arkalarinda durmus onlari izliyordu.

“Bu arka kapi babamin odasına açiliyor,” diye fisildadi Reese. “İçeride onunla beraber kimin oldugunu anlamaya çalisiyorum.”

Thor heyecanlı bir biçimde kapinin ardındaki boguk sesleri dinlemeye devam etti.

“Görünüse göre oda agzina kadar dolu,” dedi Reese ve dönüp Thor'a manalı bir bakis atti.

“Bir firtinanin içine gireceksin. Generalleri, konseyi, danismanlari, ailesi herkes içeride. Ve eminim hepsi sana temkinli yaklasacaklar, zira katilin sen oldugunu düşünuyorlar. Seni linç etmek isteyen bir kalabaligin içine girmissin gibi olacak ve babam da hala bu isin arkasinda senin oldugunu düşünüyorsa isin biter. Bunu yapmak istedigine emin misin?”

Thor zar zor yutkundu. Bu tek sansiydi. Bogazi kurudu ve bunun hayatındaki dönüm noktalarından biri oldugunu düşündü. Simdi arkasini dönüp kaçmak kolay olurdu. Kral'in Divani'ndan uzakta bir yerde yaşamaya devam edebilirdi. Ya da bu kapidan girip o gerzeklerle birlikte hayatinin geri kalanini zindanda geçirebilirdi; hatta idam bile edilebilirdi.

Derin bir nefes alip kararini verdi. Seytanlariyla yüzlesmeliydi. Kaçamazdi.

Thor basini salladi. Agzini açsa fikrini degistirmekten korkuyordu.

Reese de onaylar bir biçimde basini salladi ve demir kulbu tutup kapiyi omzuyla itti.

Kapi açildiginda mesale isigi gözünü aldigidan Thor gözlerini kirpti. Kralin özel odasının ortasinda duruyordu ve arkasinda Reese ve Krohn vardi.

İçeride en az 20 kisi vardi. Bazilari yataginda oturuyor, bazilari yani basinda duruyor, bazilari da dizleri üzerinde bekliyordu. Kralin etrafında Argon'la beraber danismanlari ve generalleri vardi.

Kraliçe, Kendrick, Godfrey ve Gwendolyn de oradaydı. Ölüm nöbetindeydiler ve Thor özel bir aile meselesini bölüyordu.

Thor'un ve Reese'in ani girişine sasiran bütün gözler onlara döndü. Thor gizli bir kapıdan geçip birden odanın ortasında belirmelerinin yarattığı sakinliğin farkındaydı.

"İste bu!" diye bağirdi kalabalıktan biri. Nefretle Thor'u isaret ediyordu ve "krali zehirlemeye çalışan çocuk bu!" dedi.

Odanın her kösesinden çıkan muhafızlar üzerine geldi. Thor ne yapacağını bilmiyordu. Bir yanı kaçıp gitmek istiyordu ama bu kızgın kalabalıkla yüzleşmek istiyordu ve kralla konuşmak zorunda olduğunu biliyordu. Bu yüzden bir kaç muhafız onu yakalamak için hamle yaptığında buna kendini hazırladı. Krohn ise arkasında hırılıyor, ona saldıranları uyarıyordu.

Thor orada dururken içinde birden bir isinin yükseldiğini, bir gücün geldiğini hissetti; bir elini kaldırdı ve istemeden avucunu onlara doğru uzatıp enerjisini onlara yöneltti.

Havada donmuş gibi asılı kaldıklarını görünce Thor sasirdi. Gücü içinde dolup taşıyordu ve onları uzakta tutuyordu.

"Ne cüretle buraya girip büyü kullanırsın çocuk!" diye bağirdi Brom ve kılıcını çekti. "Kralimizi bir kere öldürmeye çalışman yetmedi mi?"

Brom kılıcı çekili halde Thor'a yaklaştı; bu sırada Thor içinde daha önce hissetmediği kadar kuvvetli bir şey hissetti. Gözlerini kapadı ve odaklandı. Bir şekilde Brom'un kılıcı, şekli, ve metalindeki enerjiyi hissetti ve onlarla bir oldu. Akil gözüyle onu durdurmak istedi.

Brom gözlerini kocaman açmış ve olduğu yerde kalakalmıştı.

"Argon," diye haykirdi Brom. "Bu büyüü derhal durdur! Çocuğu durdur!"

Argon kalabalığın arasından sıyrıldı ve yavaşça kukuletasını indirdi. Thor'un gözlerinin içine baktı.

"Onu durdurmak için bir sebep göremiyorum," dedi. "Buraya kimseye zarar vermek için gelmemiş."

"Sen aklını mı kaybettin? Neredeyse Kralimizi öldürüyordun."

"Sen böyle zannediyorsun," dedi Argon. "Benim gördüğüm bu değil."

"Bırakin onu," diye derinden bir ses geldi.

MacGil doğrulurken herkes ona bakıyordu. Çok zayıf duruyordu. Belli ki konuşmak için büyük çaba sarf ediyordu.

"Çocuğu görmek istiyorum. Beni öldüren o değil. Katilimin suratını gördüm. Thor masum."

Yavaşça diğerleri gardlarını indirdiler ve Thor da aklını gevsetti ve onları serbest bıraktı. Muhafızlar ihtiyatlı bir şekilde Thor'a bakıyorlardı ama geri çekildiler. Ona başka bir düzlemde gelmiş gibi bakıyorlardı. Kılıçlarını kinlerine soktular.

"Onu görmek istiyorum," dedi MacGil. "Ve yalnız konuşmak istiyorum. Çıkin. Hepiniz."

"Kralim," dedi Brom. "Bunun gerçekten güvenli olduğuna emin misiniz? Yalnız kalmanızın?"

"Thor'a kimse dokunmayacak," dedi MacGil. "Şimdi çıkin. Hepiniz. Ailem de dahil."

Ne yapacaklarını bilemeyip birbirine bakan kalabalığa sessizlik çöktü. Thor olayları sindirmeye çalışıyordu.

Kral'in ailesi dahil herkes tek tek odadan çıktı. Krohn da Reese'i takip ediyordu. Demin bir sürü insanla dolu olan oda şimdi bombostu.

Kapı kapandı. Sessizliğin içinde sadece Thor ve Kral kalmışlardı. Buna zar zor inanabiliyordu. MacGil'i böyle soluk ve acı içinde görmek Thor'a tarifsiz bir acı veriyordu. Neden bilmiyordu ama içinden bir parça bu yatakta MacGil'le birlikte ölüyormuş gibi hissediyordu. Kralin iyi olmasını her şeyden çok diliyordu.

"Buraya gel oğlum," dedi MacGil zayıfça. Sesi çatlak ve neredeyse fisilti gibi çikiyordu.

Thor basını eğdi ve hemen kralin yanına gidip diz çöktü. Kral elini uzattı ve Thor elini öptü.

Thor kafasını kaldırdığında kralin gülümsediğini gördü. Thor ağlıyordu.

“Hükümdarım,” dedi Thor. Acele konuşuyordu “lütfen bana inanin. Sizi ben zehirlemedim. Bunu sadece rüyamda gördüm. Bilmediğim bir güç sayesinde. Sadece sizi uyarmak istemistim. Lütfen bana inanin -”

MacGil elini havaya kaldirdi ve Thor sustu.

“Senin hakkında yanilmisim,” dedi MacGil. “Senin olmadigini anlamam için baska bir insan tarafından öldürülmem gerekti. Sen sadece beni kurtarmaya çalışıyordun. Beni affet. Sen sadiktin. Belki de bana sadik tek kisisin.”

“Keske yanilsaydim,” dedi Thor. “Keske güvende olsaydiniz. Keske rüyalarım hayal ürünü olsaydi ve hiç suikaste ugramasaydiniz. Belki de yanilirim. Belki yasamaya devam edersiniz.”

MacGil basini iki yana salladi.

“Zamanım geldi,” dedi Thor’a.

Thor yutkundu ve bunun dogru olmadigini umsa da içten içe dogru oldugunu biliyordu.

“Bu iğrenç saldırıyı kimin yaptığını biliyor musunuz lordum?” Thor rüyayı gördüğünden beri aklına takılmış bu soruyu düşünüyordu. Krali kimin neden öldürmek isteyebileceğini anlayamıyordu.

“MacGil tavana bakti. Gözlerini bile zorlukla kirpiyordu.

“Suratini gördüm. Tanıdığım bir surat. Ama bir şekilde kim olduğunu bulamıyorum.”

Dönüp Thor’a bakti. “Artık fark etmez. Zamanım geldi. Nasıl ölmüş olursam olayım sonuç aynı. Simdi önemli olan,” dedi ve uzanıp Thor’un bileğini onu sasirtan bir güçle tuttu, “ben gittikten sonra ne olacağı. Krallığımız kralısız kalacak.”

MacGil Thor’a onun anlayamadığı bir kesinlikle bakıyordu. Thor MacGil’in ne dedigini anlamıyordu ya da kendisinden ne istedigini. Sormak istiyordu ama nefesi bile zorlukla aldığını görüyor ve sözünü kesmek istemiyordu.

“Argon senin hakkında haklıymıs,” dedi bileğini gevseterek. “Senin kaderin benimkinden çok daha ihtisamli.”

“Thor bu sözleri duyunca vücudundan elektrik soku geçmiş gibi oldu. Kaderi mi? Kralinkinden daha ihtisamli? Kralın Argon’la Thor hakkında konuşması bile Thor için bir hayal gibiydi. Ve Argon’un ona benim kaderimin onunkinden daha ihtisamli olacağını söylemesi; bu ne demektir ki? Son anlarını yasayan kral yoksa delirmiş miydi?”

“Seni seçmemin... aileme sokmamın bir sebebi var. Bu sebebin ne olduğunu biliyor musun?”

Thor hayır anlamında basini salladi ama bilmek istiyordu.

“Son anlarımda neden sadece senin burada kalmanı istedigimi bilmiyor musun?”

Thor anlamaya çalışıyordu ama hiç bir fikri yoktu.

“Üzgünüm hükümdarım ama bilmiyorum.”

MacGil gülümsedi. Gözleri kapanmaya başlamısti. “Buradan uzakta büyük bir diyar var. Disdünya’nın ötesinde. Ejderhaların topraklarından bile ötede. Druidlerin toprakları. Annenin geldiği yer. Cevapları orada aramalısin.”

MacGil gözlerini kocaman açıp dikkatle Thor’un gözlerinin içine bakti.

“Krallığımızın kaderi buna bağlı,” diye ekledi. “Sen diğerleri gibi değilsin. Sen özelsin. Sen kim olduğunu anlayana kadar krallığımız huzur bulmayacak.”

MacGil’in gözleri kapandı ve nefes almakta zorlanıyordu. Thor’un bileğini tutan eli iyice zayıflamısti ve Thor tekrar gözlerinin yasadığını hissetti. Aklında kralın dedikleri dönüyordu ve bunları mantıklı bir çerçeveye oturtmaya çalışıyordu. Her şeyi dogru mu duymustu?

MacGil bir şey fisildamaya başladı ama o kadar sessizdi ki Thor zar zor duyabiliyordu. Thor eğildi ve kulagini iyice kralın dudaklarına yaklastirdi.

Kral son bir çaba gösterip sunu söyledi:

“Intikamimi al.”

Sonra MacGil birden sertlesti. Bir kaç dakika olduğu gibi yattı ve sonra bası yan tarafa düsti. Gözleri açıkti.

Ölmüsti.

“Hayir!” diye çiglik atti Thor.

Çigligini muhafızlar duydu ve içeri girdiler. Thor arkasında bir kapının açıldığını ve içeri insan dolduğunu duydu. Etrafında hareket olduğunu sadece kısmen farkındaydı. Çalan saray çanlarını bile belli belirsiz bir şekilde duyuyordu. Sakaklarının zonklaması çanların çalisına denk geliyor gibiydi. Ama sonra oda dönmeye başladı, her şey karardı ve Thor yere yığılıp bayıldı.

Altıncı Bölüm

Gareth suratında bir esinti hissetti ve basını yukarı kaldırdı. Gözünden yaşları silip ilk yükselen güneşin soluk ışığına baktı. Hava daha yeni ağarıyordu ama yine de bu uzak yerde, Kolvian Kanyonu'nun ucunda yüzlerce insan toplanmıştı. Kralın ailesi, arkadaşları ve saray erbabından üst kademedeki kişiler cenazeye katılabilmeyi umuyorlardı. Hemen arkalarında ise ordu bir set oluşturmuş, binlerce kişiden oluşan kalabalığı yaklaştırmıyordu. Onların suratlarındaki hüznün de gerçektir. Babası gerçekten sevilirdi.

Babasının bedeni etrafında öz ailesi bir yarım daire oluşturmuşlardı. Beden, yerdeki bir çukurun üzerinde iplerle tutulmuş tahtaların üzerinde duruyordu ve indirilmeyi bekliyordu. Argon sadece cenazelerde giydiği kırmızı cübbesiyle kalabalığın ön tarafında duruyordu ve kukuletası suratını görmeyi engellediği için suratındaki ifade okunamıyordu. Gareth korku içinde Argon'un suratını görüp analiz etmeye çalışıyordu. Argon'un ne bildiğini merak ediyordu. Babasını öldürdüğünü biliyor muydu? Biliyorsa diğerlerine söyler miydi yoksa işleri kaderin eline mi bırakırdı?

O sinir bozucu çocuk Thor'un suçlu olmadığı anlaşılmıştı ve bu Gareth için kötüydü; zindandayken Kral'i bıçaklayamayacağı ortadaydı. Ayrıca babası herkese Thor'un suçsuz olduğunu söylemişti ki bu da sadece işleri daha da kötüleştiriyordu. Bu cinayeti en ufak ayrıntısına kadar araştırmak üzere bir konsey kurulmuştu. Beden toprağa verilmeye hazırlanırken Gareth'in kalbi çarpıntı yapıyordu; o da bedenle birlikte toprağa verilmek isterdi.

İzlerin takip edilip Firth'in bulunmasının sadece bir an meselesi olduğunu biliyordu ve bu olduğu zaman Gareth de onunla birlikte yargılanacaktı. Dikkati dağıtmak için çabuk hareket etmeliydi ve suçlu bir baskasının üzerine atmalıydı. Gareth etrafındakilerin ondan süphelenip süphelenmediklerini merak etti. Büyük ihtimalle kuruntu yapıyordu çünkü etrafına baktığında kimsenin ona bakmadığını gördü. Kardeşleri Reese, Godfrey, Kendrick ve kız kardeşi Gwendolyn yanındaydı. Annesi de oradaydı ve yüzünden çok derin bir üzüntü okunabiliyordu; gerçekten de babasının ölümünden beri neredeyse hiç konuşmamıştı. Duyduğuna göre haberi aldığı anda annesine bir şey olmuş, bir çeşit felç. Suratının yarısı donuktu; ağzını açtığı anda sözcükler normalde olduğundan daha yavaş dökülüyordu.

Kraliçenin arkasında Kral'in konseyi duruyordu; baş general Brom ve Lejyon'un başı Kolk ön tarafta duruyorlardı; arkalarında babasının sayısız danışmanları vardı. Hepsi üzgün duruyordu ama Gareth buna inanmıyordu. Bu insanların, bütün konsey üyelerinin, danışmanların ve generallerin -ve arkalarındaki bütün soylular ve lordların- aslında umurlarında bile olmadığını biliyordu. Suratlarında hirsiz izlerini okudu. Güç istemi. Babasının bedenine baktıkça tahta şimdi kimin geçeceğini düşünüyorlardı.

Gareth de bunu düşünüyordu. Böyle bir suikastten sonra ne olacaktı? Eğer temiz ve basit bir şekilde halledilmiş ve suç baskasına yüklenmiş olsaydı Gareth'in planı mükemmel bir şekilde işlerdi ve taht ona kalırdı. Sonuçta ilk mesru doğan çocuğu kendisiydi. Babası gücünü Gwendolyn'e devretmişti ama o sırada orada kardeşleri dışında kimse yoktu ve babasının bu dileği onaylanmamıştı. Gareth konseyi tanıyor ve kanunu ne kadar ciddiye aldıklarını çok iyi biliyordu. Tasdik olmadan kız kardeşi tahta geçemezdi.

Böylece taht yine kendisine kalırdı. Yargı süreci düzgün işlediği sürece -ve Gareth bunun için elinden geleni yapacaktı- taht onun olurdu. Kanun buydu.

Tabii kardeşleri buna karşı çıkardı. Babalarıyla yaptıkları görüşmeyi hatırlatıp Gwendolyn'in tahta geçmesi gerektiğini söylerlerdi. Kendrick tahta kendisi oturmak istemezdi bunun için çok yumuşak kalpliydi. Godfrey kayıtsızdı ve Reese de çok genç. Tek rakibi Gwendolyn'di. Ama Gareth iyimserdi: Konseyin Halka'yi yönetmesi için bir kadının tahta geçmesine sıcak bakacağını düşünmüyordu, özellikle de genç bir kızın. Ve kralın onayı olmadan Gwen'in hiç bir şansı yoktu.

Gareth'e göre tek rakibi Kendrick olabilirdi. Sonuçta bütün insanlar ve askerler Gareth'ten nefret ediyor, Kendrick'i seviyorlardı. Vaziyet buyken tahti Kendrick'e vermeye karar verebilirlerdi. Gareth güce çabucak sahip olup Kendrick'i ezmeliydi.

Gareth elinde bir aci hissetti ve kafasını egdiğinde düğümlü ipin elini acıttığını gördü. Babasını indirmeye başlamışlardı. Kardeşlerine baktığında onların da kendisi gibi birer ip tuttuğunu ve tahtayı indirmeye başladıklarını gördü. Geç kaldığı için ip birazcık kaçmıştı ama diğer eliyle uzanıp tekrar kontrolü sağladı. Ne kadar garipti: Ölüken bile babasını memnun edemiyordu.

Uzakta, kalede çanlar çaldı. Argon bir adım öne çıkıp bir elini havaya kaldırdı.

“Itso ominus domi ko resepia...”

Binlerce yıldır ataları tarafından konuşulan Halka'nın kayıp dili. Kraliyet dili. Küçükken özel öğretmenleri tarafından zorla öğretilmişti ve saraydaki gücüne kavuştuğunda bu dili kullanacaktı.

Argon birden durdu ve basını kaldırıp Gareth'e baktı. Argon'un seffaf gözleri içine isledi ve tüyleri diken diken oldu. Gareth kızardı ve herkesin kendisine bakıp bakmadığını düşündü. Bakıyorlarsa bile acaba bunun ne anlama geldiğini biliyorlar mıydı? Argon'un artık onun bu iste payı olduğunu bildiğine emin oldu. Yine de Argon gizemliydi ve insanların kaderine müdahale etmezdi. Acaba bu sefer de sessiz kalacak mıydı?

“Kral MacGil iyi bir kraldı, adil bir kral,” dedi Argon yavaşça. Sesi derindi ve başka bir dünyadan geliyormuş gibi çıkıyordu. “Atalarına onur ve gurur, krallığına da benzeri görülmemiş zenginlik ve barış getirdi. Tanrılar diledi ve hayatı elinden erken alındı. Ama arkasında köklü ve zengin bir miras bıraktı. Buna sahip çıkmak şimdi bizim görevimiz.”

Argon duraksadı.

“Halka krallığımız bütün yönlerden ciddi tehditlerle karşı karşıya. Enerji kalkaniyle korunan Kanyonumuz'un ötesinde, bizi parçalamak isteyen vahşiler ve yaratıklar var. Halka'nın içinde, Yüksek Topraklarımız'ın karşısında bize zarar vermek isteyen bir klan var. Benzersiz bir zenginlik ve barış içinde yaşıyoruz ama yine de sadece geçici bir süre için güvendedeyiz.

“Neden tanrılar iyi ve adil olan kralimizi en iyi çağında bizden kopardılar? Kaderi neden böyle öldürülmek oldu? Kaderin elinde hepimiz birer piyon, kuklayız. Gücümüzün zirvesindeyken bile kendimizi toprağın altında bulabiliriz. Pesinde olmamız gereken ne için uğrastığımız değil; kim olmak için uğrastığımız olmalıdır.”

Argon basını öne egdi ve tabut inip yerine oturduğunda Gareth tekrar avuçlarının yandığını hissetti.

“HAYIR!” diye bir çığlık geldi. Çığlığı atan Gwendolyn'di. Sanki kendini atmak istiyormuş gibi çukurun dibine kadar kostu ama Reese pesinden kosup onu tuttu. Kendrick de yardım etmek için geldi.

Ama Gareth ona acımadı. Aksine, kendisini tehdit altında hissetti. Gwendolyn toprağa girmek istiyorsa, o bunu ayarlayabilirdi.

Evet, bu ayarlanabilirdi.

Kral MacGil'in cansız bedeni toprağa verilirken Thor sadece bir adım uzaklıktaydı ve bu bölge onu çok etkilemişti. Kral gömülmek için neredeyse bulutlara varan, krallığın en yüksek uçurumunun kenarını seçmişti. İlk yükselen güneş gökyüzüne tirmandıkça bulutlar turuncu, yeşil, sarı ve pembe renklere bürünmeye başlamışlardı. Ama sanki bütün krallık yas tutuyormuş gibi havada dağılmayan bir sis vardı. Yani basında duran Krohn da ağılıyordu.

Thor gökyüzünden bir çığlık geldiğini duydu ve yukarı baktığında Ephistopheles'in üzerlerinde uçtuğunu gördü. Thor hala olayların etkisindeydi; son bir kaç günde olanlara, şimdi burada kralın ailesiyle beraber olup çok sevdiği bir adamın toprağa verildiğine inanamıyordu. Hepsisi birer rüya gibiydi. Ona gerçekten babalık yapmış olan adamı daha yeni tanımaya başlamıştı ve şimdi kendisinden koparıp alınmıştı. Thor Kral'ın son sözlerini unutamıyordu.

Sen diğerleri gibi değilsin. Sen özelsin. Sen kim olduğunu

anlayana kadar kralligimiz huzur bulmayacak. Bununla neyi kast etmistisi? Thor kimdi? Nasil olur da özel biri olurdu? Kral bunu nereden biliyordu? Kralligin kaderinin Thor'la alakasi neydi? Yoksa delirmis miydi?

Buradan uzakta büyük bir diyar var. Dis dünya'nin ötesinde. Ejderhalarin topraklarindan bile ötede. Druidlerin topraklari. Annenin geldiği yer. Cevaplari orada aramalisin.

MacGil annesi hakkında nasil bir seyler biliyordu? Nerede yasadigini nereden biliyordu? Annesinin ne gibi cevapleri vardı? Thor sürekli annesini düşünüyordu. Simdiye kadar hep ölmüş oldugunu düşünmüştü. Hayatta olabileceği düşüncesi Thor'u çok heyecanlandirmisti. Onu bulmaya karar vermisti. Kim oldugunu ve neden özel oldugunu cevaplayabileceğini umuyordu.

Çanlar çalip MacGil'in tabutu indirilmeye baslandiginda Thor kaderin ne kadar belirsiz bir sey oldugunu düşündü. Neden engelleyecek gücü olmamasina ragmen geleceği, bu hasmetli adamin öldürüldüğünü görmüştü? Bir yandan bunlari görmemis olmayi, ne olacagini önceden görmemis olmayi diliyordu; digerleri gibi sadece izleyici olmus olmayi ve bir gün uyanip kralin ölmüş oldugunu öğrenmeyi. Simdi ise kendini olaylarin bir parçasıymis gibi hissediyordu. Sanki yapabileceği baska bir sey varmis gibi kendini suçlu hissediyordu.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.